ANUL IX No. 2592 — EDIȚIA A TREIA — MARȚI 23 IULIE 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP DE LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUN
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In *Bucureşti* la Casa administrației
In *Județe* şi *Streinătate* prin mandate poştale
Un an în Țară 30 Leĭ; în Streinătate 50 Le
Şase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „

Un număr în streinătate 20 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă!
V. Alexandri

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
In BUCUREŞTI şi JUDEȚE se primesc numaĭ la ADMINISTRAȚIE

In STREINATATE, direct numaĭ la administrație şi la *toate Oficiile de Publicitate*

Anunciurĭ la pag. IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „

Un număr vechiŭ 20 Banĭ

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

COMPLOT CONTRA „ADEVERULUI"

Este o lună şi maĭ bine de când un pamflet al poliției colectiviste debitează zilnic, în potriva *Adevĕruluĭ* şi a mea, o serie de calomniĭ, toate intemeiate pe legende şi insinuărĭ malițioase.

Când calomnia apăru pentru prima oară în *Romînul*, înțeleseĭ că acest ziar nu era de cât ecoul uneĭ cabale inscenate *de alțiĭ*, şi pe *aceştia* doream de mult sĕ pun măna. — Aşteptaĭ deci.

Calomnia fu apoĭ reluată de *Gazeta*, singura reptilă pe care poliția colectivistă o posedă capabilă de infamiile cele maĭ abjecte.

Ne voind a pune din primul moment la îndoĭală buna credință a detractorilor meĭ — fie eĭ şi polițiştĭ — am propus prin D. Const. Mille un juriu de onoare, care să fie pus în cunoştința faptuluĭ ce mi se impută şi să judece în ultimă instanță.

Doream foarte mult, nu numaĭ să dovedesc onestitatea *Adevĕruluĭ*, în intransigența sa, dar să şi cunosc pe aceĭ carĭ aŭ urzit infama calomnie împotriva mea şi a ziaruluĭ, — ceea ce în fața unuĭ juriu de onoare trebuĭa să ĭasă în evidență.

Pamfletul polițienesc trece sub tăcere propunerea noastră, şi continuă a calomnia timp de două sĕptămânĭ fără a produce vre un act doveditor, saŭ a preciza măcar păcatul ce a-şĭ fi comis. In fie-ce zi anunță cu sgomot publicarea actelor compromițătoare şi totuşĭ apariția lor întârzia din ce în ce maĭ mult.

In sfârşit *Gazeta* de erĭ părăseşte terenul acuzațiilor vage şi precizează următoarele: — Adevĕrul *în chestia greveĭ ofițerilor şĭ-a schimbat atitudinea în schimbul uneĭ sume de banĭ, dintre carĭ pentru una mie leĭ a eliberat şi chitanță.*

Atât îmĭ este destul pentru a curma răbdarea ce îmĭ impusesem cu scop de a face pe reptila să spună tot ce ştie. Cu toată scârba ce am de a sta la vorbă cu o specie de viețăți din cele maĭ grețoase, cu specia amicilor ocnaşuluĭ Mărgăritescu, sunt însă dator, pentru respectul ce îl port numeroşilor cetitorĭ aĭ *Adevĕruluĭ*, să nu las să-şĭ facă drum nicĭ cea maĭ slabă calomnie, chĭar de ar fi ea opera unuĭ individ crescut prin temnițe şi ocne.

* * *

Adevĕrul şĭ-a schimbat acum doĭ anĭ atitudinea în chestia greveĭ ofițerilor de cavalerie— spune organul polițienesc.

Desfid pe orĭ cine să-mĭ dovedească vre-o schimbare de atitudine din momentul în care s'a cunoscut caracterul greveĭ şi până la rezolvirea eĭ. Informațiunele reporteruluĭ culese în primul moment al izbucnireĭ greveĭ şi date la ediția a 3-a, nu pot fi considerate de orĭ ce om de bună credință ca o indicare a linieĭ de purtare a unuĭ ziar. Pe aceasta o dă directorul politic saŭ primul redactor în pagina întâia, ceea ce *Adevĕrul* a şi făcut în ziua de două Februarie când era evident caracterul revoluționar al greveĭ milităreştĭ.

Dacă o schimbare de atitudine s'a făcut — de voițĭ ast-fel să numițĭ aprecierile independente şi imparțiale ale unuĭ ziar care nu să inspiră de la fondurĭ secrete ci de la împrejurările şi situațiile politice care şi ele se schimbă de la o zi la alta—apoĭ o putețĭ găsi şi în ziua de 11 Februarie, atuncĭ când generalul Lahovary, hotărându-se a da un sfârşit mişcăreĭ ofițereştĭ, imparte pe greviştĭ în categoriĭ, primind demisiunea unora şi respingĕnd pe ale altora. In pagina a doua a acestuĭ numĕr, cetitoriĭ vor găsi un extract din acel articol, care de aseminea ar putea vre o dată sluji poliției conservatoare ca să dovedească cum că în chestia greveĭ ofițerilor, ne-am schimbat atitudinea în favoarea acestora, la 11 Februarie 1894.

* * *

Adevĕrul, pentru a-şĭ schimba atitudinea în chestia demisieĭ ofițerilor, a luat *banĭ*, dintre carĭ pentru una mie leĭ a eliberat şi chitanță,—adaogă reptila.

Sĕ vede că mizerabiliĭ aŭ simțit ridicolul la care sĕ expun dacă ar afirma că un ziar de forța şi valoarea *Adevĕruluĭ* s'a vĕndut pentru una mie leĭ;—şi decĭ insinuează că *a luat banĭ*, fără a se crede obligațĭ sĕ explice de ce s'a eliberat chitanță numaĭ pentru una miĭ leĭ, şi nu pentru *toțĭ* baniĭ.

Dar sĕ povestesc afacerea chitanțeĭ de una mie leĭ, căcĭ ea slujeste detractorilor meĭ drept piedestal pe care îşĭ înalță întreaga clădire de calomniĭ, fără a-şĭ da seamă că însăşĭ această chitanță este mijlocul cel maĭ sigur pentru a dovedi rezistența de care sĕ izbesc toțĭ duşmaniĭ *Adevĕruluĭ*, orĭ de câte orĭ sĕ încearcă sĕ atenteze la corectitudinea sa, saŭ sĕ urzească comploturĭ şi infamiĭ împotriva acestuĭ organ absolut independent.

In seara de patru Fevruarie 1894, cercetînd situația zilnică a ziaruluĭ— care de obiceiŭ mi sĕ prezenta spre verificare şi semnare în fie-care sară —constat la rubrica *Anunciurĭ şi Inserțiunĭ* încasarea uneĭ chitanțe de una mie leĭ.

Curios de a şti ce fel de anunț e acela, ceruĭ explicație administratoruluĭ, care îmĭ spune că este prețul uneĭ inserțiunĭ, al căreĭ text i se va aduce a doua zi dimineață, trebuind a se lua copie de pe original.

Iată şi dialogul, ce urmă între noĭ în această privință, pe cît îmĭ aduc aminte:

— Văzut-aĭ măcar textul inserțieĭ?

— Nu cunosc cuprinsul inserțieĭ; am fost însă asigurat că nu va conține nimic despre politică, — îmĭ răspunde administratorul.

— Dacă nicĭ mîine dimineață nu ți-o aduce? Ştiĭ cel puțin unde şade Franț Burdeau, posesorul inserțieĭ?

— Nu. Dar trebue să-şĭ aducă el singur inserția.

— Nu crezĭ D-ta, că în împrejurările în care ne găsim azĭ — *Adevĕrul* făcând, în chestia greveĭ ofițerilor, disonanță cu restul opozițieĭ căreia nu voesc a-ĭ face jocul — inserția această ar putea fi o cursă întinsă ziaruluĭ?

— Dar am liberat chitanță din carnet *à souche* cu No. cum se obicĭnueşte pentru orĭ ce inserție. Recunosc însă, că bănuĭala poate fi întemeiată, dacă nu se aduce inserția.

— Părerea mea este ca mâĭne, dacă inserția nu ți se prezintă până la 10 oare dimineața, baniĭ să fie depuşĭ la Primărie pentru săracĭ;—iar inserția venind în urmă să se publice gratis.

A doua zi la ora 10 dimineața, suma de una mie leĭ a fost depusă de mine, în numele luĭ Franț Burdeau, posesorul chitanțeĭ No. 127 pentru victimile inundațiilor din acel an în capitală. Drept mulțumire pentru această donațiune, primarul capitaleĭ mi-a rĕspuns prin adresa No. $\frac{4068}{1330}$ B

* * *

De atuncĭ posesorul chitanțeĭ No. 127 nu s'a maĭ întors pe la administrația ziaruluĭ. Timp de doĭ anĭ şi jumătate am fost nedumerit asupra scopuluĭ ce a voit sĕ atingă depunĕtorul sumeĭ de una mie leĭ.

A trebuit ca *Adevĕrul* sĕ exaspereze pe colectiviştĭ în campania ce o duce împotriva regimuluĭ tâlhăresc din aceste din urmă nouĕ lunĭ, pentru ca vĕlul misterios care acoperea chitanța No. 127 sĕ dispară, şi prin *Gazeta* poliției sĕ apară ghiarele unor neruşinațĭ pungaşĭ carĭ aŭ urzit un infam complot contra *Adevĕruluĭ*.

Aceĭ carĭ nu s'aŭ temut să plămădească scandalosul proces Oroveanu, în care voiaŭ să implice pe Dumitru Brătianu, aceĭ carĭ, în complicitate cu ocnaşul Mărgăritescu, nu s'aŭ sfiit a săvîrşi plastografiĭ în contra luĭ Ghenadie, de sigur că nu aŭ trebuit să stea mult la gândurĭ pentru a urzi şi o infamie contra unuĭ ziar intransigent.

Ştiam din experiență că rasa colectivistă este o nenorocire pentru această țară, acum mă conving că ea nicĭ nu merită să fie tratată ca partid politic.

Colectiviştiĭ sunt o bandă de hoțĭ şi de pungaşĭ carĭ vin în fruntea acesteĭ țerĭ prin urzelĭ de infamiĭ şi o stăpânesc prin intrigĭ şi comploturĭ.

Alex. V. Beldimanŭ.

SATIRA POLITICA

Dejunul unguresc

După ce a mîncat tot soĭul de... metalurĭ în Bucureştĭ, acuma Mitiță Sturdza s'a dus ca să înghită găluştile conteluĭ Goluchowsky chĭar la casa-ĭ proprie, precum ar spune D. Luigi Cazavillani.

Mitiță, grație aduce-ĕĭ sale la putere pe scara de la bucătărie a palatuluĭ, a căpătat o mare dragoste pentru bucătăriile şi pentru prînzurile oamenilor marĭ.

Aşa se explică cum-că, după ce Goluchowsky l-a dat cățeaua şi l-a pus să-ĭ zică „pardon", acuma îl pofteşte ca să-ĭ dea de mîncare, ca la orĭ-care lihnit.

Alt bărbat de Stat maĭ puțin Sturdza ar fi înghițit cu nodurĭ, dar Omul-Scuză a mîncat cu multă poftă, a cerut să scoată din fie-care fel de cîte două orĭ şi după aceea a băgat cîte ceva şi prin buzunare, pentru ca să nu vie cu mîna goală acasă, unde îl aşteaptă Bianu, Brote şi ceĭ-l'alțĭ cetățenĭ.

Vax.

Ce să le facĭ?

Colectiviştiĭ nu pot înghiți Adevĕrul *şi pace, opoziția acestuĭ organ îĭ supără, intransigența sa îĭ nelinişteşte; de aceea colectiviştilor le-a venit în gînd o ideĭe fenomenală şi turbată, dînşiĭ s'aŭ hotărît ca să desființeze acest ziar.*

Poate că şi altora le va fi trecut prin gînd o asemenea ideĭe neroadă, căcĭ Adevĕrul *este o bucățică bună pentru guvernamentalĭ, numaĭ s'a constatat că operația este dificilă şi găluşca are nodurĭ.*

De data aceasta ĭ-a venit poftă Gazeteĭ *ca să ne mănînce fripțĭ şi să scape guvernul de un adversar oarecum redutabil. Pentru ca scopul să fie ajuns, oamenii de la ziarul colectivist aŭ recurs la cele maĭ odioase calomniĭ, dar şi la cele maĭ prosteştĭ calomniĭ; dînşiĭ aŭ inventat povestea că* Adevĕrul *s'ar fi vîndut guvernuluĭ conservator pentru suma de...* **una mie leĭ.**

Prostia colectiviştilor este, în adevăr, fenomenală şi demnă de polițiştiĭ regimuluĭ. Aceştĭ săracĭ la minte ar fi trebuit să înțeleagă că pentru o mie de leĭ se pot vinde ziare cu cîte 2000 foĭ tiraj—Gazeta *spre exemplu,—dar că ziare ca* Adevĕrul *chiar cînd aŭ slăbiciunea să cadă, țin cel puțin, la preț. In al douilea rînd neroziĭ de la foaĭa colectivistă n'ar fi trebuit să piardă din vedere că, atuncĭ cînd un partid te cumpără şi cînd acel partid te are la mînă* cu chitanțe, *precum pretinde* Gazeta, *eştĭ obligat să-țĭ puĭ botnița la gură pentru viitor.*

Or, Adevĕrul *a urmat să atace pe conservatorĭ cît timp aŭ stat la putere, şi chiar acuma cînd sînt în opozițiune aŭ fost combătuțĭ de atîta orĭ.*

Dar ce să maĭ discutăm neroziile Gazeteĭ, *căcĭ ele sînt nenumărate.*

Opiniunea publică ne cunoaşte şi îĭ cunoaşte: de o parte un ziar independent, de alta parte o foaie întreținută.

Dragoş.

ACTUALITAȚI

Hiritisirea luĭ Pavlache

In ziua Sfinților Apostolĭ Petru şi Pavel, D. prefect al poliţieĭ Capitaleĭ a primit maĭ multe hiritiselĭ, printre carĭ nu trebuĭe să uĭtăm hiritisirea delegațiunilor dobrogene.

Aci se vede cum toate naționalitățile din Romînia transdanubiană vin de se ploconesc înaintea fostuluĭ paşă, prezentîndu-ĭ tot felul de cadourĭ naționale.

Aşa, Bulgariĭ aŭ venit cu praz, guliĭ, arpagic şi alte metalurĭ.

Turciĭ aŭ venit cu tutun baccea, cu bektemis, cu nerghilele, cu baclavale, cu maghiunurĭ şi alte sarmale.

Greciĭ aŭ adus capete de țîrĭ, rahat cu fisticurĭ şi cojĭ de stridiĭ.

Pavel Stătescu, foarte emoționat de toate aceste semne de simpatiĭ, a însărcinat pe directorul San-Marin ca să dea un răspuns în franțuzeşte ĭar Bektemisa a făcut onorurile caseĭ cu toate grațiile ce o caracterizĕ.

Vardalabum.

Datoria guvernuluĭ

Vorbind săptămîna trecută despre alianța greco-romînă, am somat guvernul să se pronunțe asupra atitudineĭ Romînieĭ față de ultimele evenimente din Macedonia şi asupra condițiunilor în carĭ s'a făcut alianța greco-romînă.

Guvernul s'a grăbit într'adevăr să vorbească printr'unul din organele sale de alianța greco-romînă, dar a vorbit numaĭ în mod parțial. A afirmat existența acesteĭ alianțe, s'a lăudat de marea eĭ importanță şi de recunoştința ce țara trebuĭe să aibă pentru partidul național-liberal; dar n'a spus nimic întru cît această alianță ar ajuta Romînieĭ, ş'apoĭ care trebuĭe să fie atitudinea guvernuluĭ romîn față de evenimentele din Orient ce se desfăşură cu atîta iuțeală, în cît nu se poate şti ce se va întîmpla mîĭne.

Această tăcere a guvernuluĭ este o mare greşeală.

In politica exterioară, toțĭ romîniĭ şi toate partidele noastre politice sînt unite şi cu aceleaşĭ vederĭ.

In străinătate, guvernele îşĭ exprimă zilnic prin oficioasele lor părerea asupra politiceĭ exterioare. Față cu orĭ-ce eveniment important în politica internațională, oficioasele îşĭ aŭ atitudinea bine lămurită, indicînd ast-fel poporuluĭ intențiunile guvernuluĭ față de aceste evenimente. Nu tot ast-fel se petrec lucrurile la noĭ, ceea ce este o greşală.

In loc de a se ocupa de calomniĭ şi înjurăturĭ, presa oficioasă a guvernuluĭ nostru ar aduce mult maĭ marĭ serviciĭ țăreĭ, vorbindu-ne în mod clar de rolul Romînieĭ în noua alianță ce a încheiat şi a atitudineĭ ce trebuĭe să păstrăm față de marile evenimente din Orient.

Diplom.

DIN CARNET

Regimul liberal

Am văzut la Sinaia, pe unul din prefecțiĭ regimuluĭ liberal național şi am remas uĭmit de cît ciocoizm rezidă în organizmul acesta plin de viciĭ ca şi de pretențiĭ.

Prefectul de Tulcea, D. Toneanu, a venit la Sinaia într'adins ca să se înțeleagă cu D. primministru Sturdza asupra conflictuluĭ ce s'a ivit între D-sa şi D. Paul Stătescu.

Nu ştiŭ cum se pricepe D. Sturdza ca să rezolve asemenea conflicturĭ, dar ştiŭ că bĭetul prefect se plînge tuturora de primirea nu numaĭ rece, dar de primirea umilitoare pe care i-a făcut-o şeful guvernuluĭ. Ceva încă şi maĭ dureros, D. Toneanu stă prin coridoarele oteluluĭ Caraiman, solicită intervențiunea comisaruluĭ Veltz, ba intervine chĭar pe lîngă sergentul postat în otel pentru serviciul D-luĭ Sturdza, ca să-l anunțe şi să-l vestească cînd primul ministru e singur şi bine dispus.

Aceea ce spun aci a fost observat de foarte multă lume în Sinaia şi chĭar amicĭ de aĭ guvernuluĭ ereaŭ amăriţĭ.

Şi băgațĭ de seamă că D. Toneanu, nu este un ipistat, D-sa este prefectul unuĭ județ.

Memphis.

BAYREUTH

Meca muzicală. — Pelerinagiĭ. — Reprezintațiile.

Cînd vine vara şi toată lumea, care dispune de timp şi de parale, se duce la băĭ, o mare mişcare se manifestează în Bayreuth, ĭar privirile uneĭ lumĭ întregĭ se îndreptează asupra acestuĭ orăşel bavarez, care nu numără maĭ mult de cît două-zecĭ de miĭ de locuitorĭ.

Iubitoriĭ de artă se duc la Bayreuth pentru a azista aci la reprezintațiunile model ale operelor luĭ Wagner. Marele muzicant era cunoscut pentru chipul ridicol cu care se tămîĭa pe sine însuşĭ; ca şi Schopenhauer, el vroi să-şĭ clădească un templu, la care o lume întreagă să pelerineze, pentru ca să se încălzească la sunetele dumnezeeştĭ ale muziceĭ sale.

Pentru acest scop, Wagner, sigur de concursul regeluĭ Bavarieĭ, îşĭ alese Bayreuthul, care-ĭ plăcea cu deosebire, din pricina pozițiuneĭ sale pitoreştĭ, şi acolo construi un teatru înzestrat cu mijloacele tecnice cele maĭ rafinate.

Ast-fel la Bayreuth, s'a pus pentru întîĭaş dată la încercare orchestrul scufundat. Privitoriĭ nu trebuĭe să privească pe de asupra arcuşelor şi contrabasurilor, pentru a putea urmări ceea ce se petrece pe scenă, eĭ nicĭ nu văd orchestra. Numaĭ de sub pămînt, ca nişte melodiĭ armonioase din alte lumĭ de cît omeneştĭ, pătrund sunetele pînă la tine, transportîndu-te dincolo de mizeriile şi nevoile acestuĭ pămînt.

*

Wagner a murit. Operele sale, carĭ, cît timp a trăit el, fuseseră nepricepute, terfelite şi huĭduite, domineazā astă-zĭ repertorul tuturor teatrelor şi concertelor maĭ de seamă. O operă ce se respectă trebuĭe să-l reprezinte pe Wagner. Bayreuthul însă, a devenit într'adevăr un Meca al muzicanților. Din toate colțurile lumeĭ, din Europa, ca şi din America şi din Australia, ĭubitoriĭ de muzică vin la Bayreuth, făcînd cele maĭ marĭ sacrificiĭ.

Entuziasmul tuturor acestor pelerinĭ internaționalĭ este de nedescris. Biletele pentru un ciclu, carĭ nu costă de cît 24 de mărcĭ (30 leĭ, se vînd maĭ ales în spre ultimele reprezentațiĭ cu cîte patru, cincĭ sute de mărcĭ. Opera din Bayreuth a devenit un templu în care toțĭ wagneriāniĭ se închină înaintea spirituluĭ mareluĭ maĭestru.

Kozima Wagner, soția maĭestruluĭ şi Siegmund Wagner, fiul săŭ, aŭ organizat ciclurile într'un mod splendid, făcînd pentru fie-ce operă instalațiunĭ rafinate şi aplicînd mijloacele tecnice cele maĭ perfecte, pentru ca fantazia nețărmurită a nemuritoruluĭ muzicant, să fie cît se poate de mult realizată pentru ochiĭ şi simțirea privitorilor.

Tot ce are lumea maĭ perfect ca muzicanțĭ şi cîntărețĭ, se adună la Bayreuth pentru a interpreta operele luĭ Wagner. Orchestra este compusă numaĭ din virtuoşĭ, rolurile sînt ținute de către ceĭ maĭ însemnațĭ cîntărețĭ de pe la marile opere, baletul se compune din stelele personaluluĭ celor maĭ însemnate corpurĭ din lume, ĭar dirijarea şi regia sînt în mîna somităților universale într'ale muziceĭ şi teatruluĭ.

*

Despre impresia ce 'ți-o face o reprezentație din Bayreuth, ĭată ce spune unul dintre ceĭ maĭ însemnațĭ criticĭ muzicalĭ germanĭ: „...par'că mă salută spiritele din alte lumĭ. Sufletul meŭ îşĭ întinde aripele şi aşteaptă minunea tremurînd, precum îşĭ aşteaptă femeĭa ĭubitul la ore de noapte. E ĭarăşĭ vechĭul farmec. In întunerecul plăcut ce ne înconjoară, domneşte zgomotul maselor; acel sentiment curios al entuziasmuluĭ, care se transmite de la unul la altul, care aprinde senzibilitatea, dezlănțuĭeşte toate resursele de vĭață şi ridică sufletul la o înălțime neĭnchipuită. Omul, în mijlocul a o mie de semenĭ, pare a simți cu o mie de suflete. Văd setoşiĭ ochĭ şi fața expresivă a oamenilor carĭ ştiŭ că se găsesc în preajma unuĭ mare eveniment.... De o dată lămpile se sting... tăcere mormîntală şi un ton adînc şi tremurător răsună—orchestra a început uvertura..."

Orchestra este splendidă, ea se compune din 33 de viorĭ, 13 viole, 13 violoncele, 8 contrabasurĭ, 12 harfe şi din toate cele-l'alte instrumente proporțional reprezentate. Cînd această orchestră compusă numaĭ din artiştĭ de primul rang, începe să cînte, interpretarea este atît de genială, execuția atît de măĭastră, în cît îțĭ face impresia că pĭesele se execută pe un singur instrument colosal, de către un singur geniŭ muzical.

*

Tecnica operilor luĭ Wagner se distinge printr'o libertate fără marginĭ. Nicĭ de greutățile tecnice ale sceneĭ, nicĭ de puterea de care dispune un artist, maĭstrul n'a ținut seamă. El crea opere gigantice pentru o generațiune de giganțĭ. Reînvierea vechĭuluĭ mit german pe scenă, era pentru dînsul reînvierea însăşĭ a epoceĭ mitice în care oameniĭ eraŭ oamenĭ şi — după părerea luĭ Wagner — sfidaŭ natura şi realizaŭ cu orĭ-ce preț, ceea-ce urmăreaŭ.

Avînd în vedere lungimea operelor luĭ Wagner, ele se daŭ de obiceiŭ cu mult prescurtate. Numaĭ la Bayreuth, poțĭ să auzĭ de-o pildă Trilogia, executată notă cu notă, aşa cum a fost scrisă de Wagner şi încă şi în acest templu, unde execuția e atît de maestră, lungimea este obositoare atît pentru privitorĭ cît şi pentru interpretatorĭ.

Entuziasmul wagnerianilor carĭ merg la Bayreuth, ajunge de obiceiŭ aproape la paroxism. Publicul adunat la aceste reprezentaţiĭ este însă de obiceiŭ foarte pretenţios şi numaĭ mulţumită marilor artiştĭ cărora le este încredinţată interpretarea şi executarea rolurilor, el se entuziasmează atît.

Decorurile sînt nişte capo-d'opere artistice, ĭar costumele de o splendoare nemaĭ pomenită. Fantazia şi adevărul istoric combinate, aŭ făcut din partea decorativă a reprezentaţiunilor din Bayreuth, una dintre cele maĭ demne de văzut.

Ast-fel totul conlucrează pentru a face ca operele luĭ Richard Wagner să facă o impresie cît se poate maĭ mare asupra privitorilor. E deci explicabil că uniĭ wagnerianĭ maĭ fanaticĭ, variază cunoscutul dicton: vezĭ Neapole şi apoĭ morĭ, cu vezĭ Bayreuth şi apoĭ morĭ.

Tol.

IMPRESIUNI & PALAVRE

(Din corespondenţa luĭ Chiţibuş cu cetitoarele sale)

II

Chiţibuş către Evrica

Stimată Doamnă saŭ Domnişoară, ĭată că nu te-am dat uĭtăreĭ. Din Stuttgart, capitala Wurtenberguluĭ, din splendida *sală de lectură* a oteluluĭ Marcquart, răspund scrisoareĭ ce am primit de la D-ta, tocmaĭ în momentul plecăreĭ şi pe care publicul a gustat-o pe ziua de erĭ.

Imĭ scriĭ că m'aĭ pedepsit cu tăcerea pentru că... pentru că în ultimul meŭ răspuns, am fost cam obraznic cu D-ta. In mine D-nă saŭ D-ră, trebuĭe să-ţĭ mărturisesc că sînt *treĭ* felurĭ de *Chiţibuş*. In primul ipostas, cînd nu-mĭ cunosc corespondenta, nu pun mănuşĭ şi decoltez cît este posibil fraza şi ideĭa. Cînd însă o cunosc, fără să fiŭ intim, deviŭ de-o timiditate, că mĭ-e mie ruşine de mine însu-mĭ. Devin din noŭ copilul de opt-spre-zece anĭ, care nu este în stare să ĭasă din alfabetul dragosteĭ, dacă mîna *corespondenteĭ*, nu l-ar ajuta să treacă rubiconul. In asemenea condiţiunĭ îţĭ poţĭ închipui că de multe-orĭ am rămas pe mal şi cu ponosul că timiditatea îmĭ frizează prostia. In al treilea ipostas, atuncĭ cînd ghiaţa s'a rupt, cînd devin *intim* cu gingaşa corespondentă, trec dintr'o extremitate în alta, şi în acest caz, orĭ şi ce iluziune este pĭerdută despre mine, devin imoral şi cinic; Nădejde în stilul luĭ înflorit, ar zice chĭar cuvîntul de *porc*.

Iată dar, cum s'a întîmplat, că D-ta necunoscut-o, aĭ căzut în prima categorie, cînd eŭ vorbind sub vălul pseudonimal cu D-ta, o femeĭe mascată, mĭ-am permis să fac ceĭa ce se face la bal mascat şi să nu-ţĭ vorbesc cum s'ar vorbi uneĭ Domnişoare de pension, de opt-spre-zece anĭ!

Şi apoĭ, vorbind cu o femeĭe romînă, cunoscîndu-ĭ gusturile, am crezut a-ţĭ face o plăcere, dezgolind sînul gîndireĭ mele şi alunecînd asupra subĭectelor scîrboase, atît de gustate în *lumea bună*. Văd cu regret că nu facĭ parte din ea şi pe viitor voiŭ schimba tonul. *Evrica pecavi!*

Că am greşit, o văd bine, dar vina este a D-tale. Trebuĭa să mă vesteştĭ cum îţĭ place să-mĭ fie vorba şi la nevoĭe, îţĭ mărturisesc, aş fi putut scrie şi în stilul epistolelor Heloïzeĭ către Abelard.

Şi acum o ultimă cestiune de dezlegat: îmĭ spuĭ că atuncĭ cînd vorbim cu femeile sîntem maĭ spiritualĭ de cît orĭ cînd. O cred şi eŭ. Uĭtă-te la pasărĭ şi vezĭ ce întrecere de cîntece este cînd douĭ concurenţĭ voĭesc să vorbească aceleĭaş *Evrice* păsăreştĭ. Uĭtă-te la păun, la burghezul curcan chĭar, şi veĭ vedea cum face pe frumosul dinaintea *sexuluĭ*. Natural dar este ca şi noĭ, bĭeţiĭ scriitorĭ, gazetarĭ şi alţĭ mîzgălitorĭ de hîrtie şi oamenĭ aĭ condeĭuluĭ şi asasinĭ aĭ cetitorilor, să ne încercăm să facem ceea ce face stigletele, păunul saŭ curcanul, să facem pe deşteptiĭ şi pe hazliiĭ,—faţă de voĭ, fermecătoare fiice ale strămoaşeĭ Eva.

Acum dacă *sexuluĭ* îĭ place ast-fel cum sîntem cînd vorbim cu el, n'are de cît să ne scrie, să ne ţină de vorbă, să ne farmece sub soarele strălucitor al frumuseţeĭ sale şi noĭ ne vom pune toată încrederea, spre *deplina-ĭ satisfacere*, cum se zice în stil de băcănie.

Şi, pentru a sfîrşi ca şi D-ta, tot din cauza hîrtieĭ, îţĭ voiŭ aminti şi eŭ o vechie daraveră poetică pe care am auzit-o de mult, nu ştiŭ cînd şi nu ştiŭ unde şi de la cine:

Cu lacrămĭ cît fasolea,
Tu m-aĭ lăsat Costică
Şagrinurile mele
Nu le maĭ pot descri.
Hîrtia e sfîrşită
Lumînare căpiţel
Eterna ta ĭubită
Luxiţa Pătrîngel.

Chiţibuş.

Stuttgart, 14 Iulie 1896.

Revoluţiunea macedoneană

ATENA 20 Iulie.—Se asigură că Poarta a respins toate cererile cretanilor.

Nouĭ lupte aŭ avut loc în Macedonia. Cea maĭ mare iritaţiune domneşte printre musulmaniĭ din Salonic.

Două cete armate sînt gata a trece din Tesalia în Macedonia.

Chestiunea cretană

COLONIA, 20 Iulie.— *Gazeta de Colonia* zice că *Times* vorbind de propoziţiunea blocăreĭ insuleĭ Creta, se exprimă într'un mod negativ şi că din limbagiul aceštuĭ ziar se vede că el reprezintă opiniunea cabinetuluĭ englez.

DIN IAŞI

(Corespondenţă specială a ziaruluĭ Adevĕrul)

Lipsa de apă.—Apă cu vĭermĭ.—Starea sanitară.

Lipsa de apă

In noaptea de Vinerĭ spre Sîmbătă, a izbucnit în Iaşĭ un foc pe strada Sf. Lazăr. Focul nu luase încă proporţiunĭ şi o intervenţie la timp ar fi evitat o mare nenorocire. Pompieriĭ aŭ sosit în adevăr şi s'a trimis după apă, dar ĭa-o de unde nu e. Pompele eraŭ aşezate în stradă, pompieriĭ privĭaŭ ca simpliĭ spectatoriĭ şi focul a luat proporţiunĭ colosale, ast-fel că peste treĭ-zecĭ de familiĭ aŭ fost lăsate pe drumurĭ.

Ce s'a făcut cu ceĭ 300 m. c. pe carĭ îĭ daŭ zilnic izvoarele de la Aroneanu?

Intreaga răspundere cade asupra nenorociteĭ administraţiunĭ comunale a Iaşuluĭ.

Apă cu vĭermĭ

Informaţiunea *Evenimentuluĭ* cum-că apa de băut e plină cu vĭermĭ, a produs o panică generală. Intr'adevăr, deja de vre-o zece zile se observă că apa prezintă o coloare verzuĭe şi e foarte greţoasă. Lumea nu se opreşte de la expresiunile cele maĭ neplăcute la adresa edililor. Sînt oamenĭ carĭ rabdă de sete zile întregĭ, pe aceste căldurĭ tropicale, numaĭ ca să nu guste apă din Iaşĭ. Şi cînd te gîndeştĭ că aproape de zecĭ de anĭ se agită chestia apeĭ şi azĭ ne aflăm atît de bine, în cît avem un mijloc splendid de transmitere de bolĭ şi de infectare, atuncĭ ne putem face o ideĭe de cinstea onorabililor noştri edilĭ.

Starea sanitară

Raportul serviciuluĭ sanitar devine pe zi ce merge maĭ înspăimîntător. Boalele cele maĭ infecţioase, febra-tiphoida, anghina-difterică, morbilli, gastro-enterita, etc. Singur Iaşul, în privinţa stăreĭ sanitare, se află în sterea cea maĭ mizerabilă,—şi ceĭ în drept nu ĭaŭ nicĭ o măsură. Pretutindenea o neglijenţă culpabilă. Se vede că se aşteaptă izbucnirea unuĭ flagel, pentru a se lua măsurĭ.

Black.

Revoluţia din Creta

CONSTANTINOPOLE, 21 Iulie.—Deputaţiĭ creştinĭ aŭ cerut districtelor revoltate, ca să aştepte liniştite pînă ce Poarta va răspunde reclamaţiunilor din Creta. Cererea aceasta a rămas, însă, fără efect. Comitetul atenian continuă preparativele sale ostile, cu toată intervenţiunea consulilor şi sforţările deputaţilor creştinĭ.

Arme şi volontarĭ aŭ fost dezbarcaţĭ în districtele Apokorona şi Kissamo.

Excitaţia mahometanilor creşte.

ATENA, 21 Iulie.—In ziarul *Asty*, D. Bicali, membru al comitetuluĭ cretan, protestează în contra pĭedicelor ce se pun trimitereĭ de muniţiunĭ şi voluntarĭ.

Presa protestează în unanimitate în contra blocuiuĭ Creteĭ, calificîndu-l ca anti-creştin.

Turciĭ indigenĭ aŭ reuşit să pătrundă Vinerĭ în Herakleon. Populaţiunea creştină este foarte neliniştită.

Agenţieĭ „Reuter" i se anunţă din La Canée că insurgenţiĭ aŭ primit ajutoare din Mesaro şi Selino. Neliniştea domneşte pretutindenĭ.

CRONICA

Regele unguruluĭ

Este sigur acuma că împăratul Frantz-Iosef, rege al excelenţilor noştri vecinĭ, maghĭariĭ, va bine-voi să viziteze capitala Romînieĭ.

Mĭ-a afirmat-o erĭ la graniţă un nobil maghĭar, care a şi văzut pe împăratul la Viena.

Şi ĭată cum a devenit că maghĭarul l'a văzut pe împărat

Fiind la Viena, ungurul, care avea arzătoarea dorinţă de a vedea pe împărat, se adresează unuĭ vienez, întrebîndu-l cum să facă el ca să vază pe Ferentz Ioşca.

— Foarte lesne—îĭ zise austriacul— uĭtă-te peste un sfert de oră la fereastra caseĭ acestia, şi-l veĭ vedea.

Iĭ indică fereastra şi casa, ĭar austriacul se depărtă pe cînd ungurul remase căscînd gura.

Peste un sfert de oră acesta zăreşte, în adevăr, la fereastră o figură mapamondică, grăsulie, ca un *cuzunaço apo tin plaţintaria tu Zappa*.

Şi ungurul îşĭ scoase pălăria...

— No, de cît, îmĭ spuse ungurul entuziasmat, regele nostru nu-ĭ de gĭaba rege ungar, şi în loc să aĭbă gura orizontală, precum o avem noĭ, la el e verticală.

M'am despărţit de ungur, convins că austriacul îĭ arătase de la fereastra caseĭ sale... timuşul.

Bac.

MASURILE LUI JACK

Dăm aci un estras din articolul despre care se vorbeşte în revista de azĭ a directoruluĭ nostru:

Articolul a apărut în **Adevĕrul No. 1779, cu data de Sîmbătă, 12 Februarie 1894:**

Acum cînd greva ofiţerilor a încetat de a maĭ fi primejdioasă, să ne ocupăm puţin şi de modul cum înţelege ministrul de rĕzboiŭ datoria sa faţă de ofiţeriĭ demisionaţĭ.

Pentru orĭ-ce om cu mintea sănătoasă şi lipsită de patime josnice saŭ de influenţe ruşinoase, două soluţiĭ se impuneaŭ: pedepsirea *tuturor* celor demisionaţĭ ca măsură de desciplină militară, saŭ primirea *tuturor* demisiilor.

Cum s'a purtat Jack Lahovary în această chestie atît de gravă şi de delicată, în acelaş timp?

Incapabil, meschin, pătimaş şi desfrînat, acest om în care s'aŭ încarnat toate neajunsurile şi viţiile raseĭ fanariote, combinate şi mărite cu viţiile şi neajunsurile vieţeĭ milităreştĭ, a luat cele maĭ nedrepte şi maĭ monstruoase măsurĭ faţă de ofiţeriĭ demisionaţĭ.

Fără anchetă, *fără nicĭ un motiv care s'ar putea invoca făţiş*, pătimaşul ministru a împărţit pe ofiţerĭ în patru categoriĭ: *daţĭ afară din armată, puşĭ în disponibilitate, pedepsiţĭ cu închisoare şi* **nepedepsiţĭ.**

Toate odraslele claseĭ stăpînitoare aŭ fost cruţate de severitatea măsurilor aplicate celor fără sprijin şi fără *legăturĭ de familie cu ceĭ de la putere.*

Şi ceĭ maĭ vinovaţĭ nu pot să fie de cît tocmaĭ aceştia. Numaĭ ceĭ carĭ puteaŭ să spere în sprijinul şi rentele familieĭ, numaĭ aceĭa aŭ putut instiga şi conduce complotul fără teamă.

O administraţie aşa de păcătoasă, de pătimaşă, de destrăbălată, ca aceea a luĭ Jack Lahovary, în timpul căreĭa ambiţia deşartă, urile personale şi interesele de fuste aŭ făcut şi aŭ desfăcut toate la minister, nu ne va putea conduce de cît la pronunciamente militare.

Inţelegem să suferim din pricina uneĭ nenorocite organizaţieĭ sociale, să gemem în jugul putereĭ brutale, dar să roşim din pricină că „un" ministru e descreerat, desfrînat şi supus din fire la toate turpitudinile morale şi materiale, aceasta trece peste putinţa noastră de a pricepe şi de a suferi.

INFORMAŢIUNI

INTERIOARE

Situaţia luĭ Malaxa

Timp de două zile primarul panamist, ajutat de amicul săŭ D. Manolache Culoglu, s'a încercat să dovedească ministruluĭ de interne cu o sumă de acte, că este nevinovat în afacerea de la primărie.

Faţă însă, cu cele menţionate în raportul procuroruluĭ general Bastache, la un moment dat Malaxa şi-a recunoscut păcatele.

*

Văzîndu-se constrîns, primarul gheşeftar, a început să arunce vina asupra consilierilor comunalĭ şi asupra serviciuluĭ tecnic superior.

Relativ la schimbarea sistemuluĭ de traverse a tramvaĭuluĭ electric, maĭ ales, care a păgubit comuna cu cîte-va zecimĭ de miĭ de leĭ, primarul gheşeftar, a aruncat toată vina asupra consiliuluĭ comunal.

*

Vinerĭ seară, Malaxa s'a reîntors la Galaţĭ cu susţinătorul săŭ, fără de a căpăta însă un rezultat definitiv în privinţa situaţieĭ sale.

Deşi convins de culpabilitatea sa, totuşĭ ministrul de interne i-a făgăduit că va face lucrurile muşama.

Această încurajare din partea D-luĭ Stolojan a rezultat chĭar dintr'o declaraţie făcută de Malaxa, înainte de a pleca.

*

Gălăţeniĭ şi în special consilieriĭ comunalĭ sînt sigurĭ că guvernul orĭ cît de mult va căuta să menajeze pe Malaxa, nu va putea tranşa această afacere, de cît făcîndu-l să demisioneze, pentru ca cu chipul acesta să poată împăca şi capra şi varza.

Sigurĭ de acest rezultat, D-niĭ C. Vărlam şi Theodorescu aŭ şi început deja să se certe pentru succesiunea luĭ Malaxa.

*

Dintre miniştri, singur D. Cantacuzino sprijină cu maĭ mult interes pe primarul gheşeftar.

D-sa de treĭ zile se află deja la Sinaia, unde s'a dus pentru a întîmpina pe primul ministru, şi a-ĭ expune situaţia, convingîndu-l că e necesar de a proteja pe Malaxa.

Pînă acum nu se ştie pozitiv ce hotărîre s'a luat în această privinţă, dar e probabil că afacerea va fi tranşată în mod mulţămitor pentru Malaxa.

*

E vorba să se numească o nouă comisiune de anchetă în care ar fi luînd parte şi un procuror al Curţeĭ de Casaţie.

Poate Sărăţeanu.

U.

Cholera în Capitală

In interval de cîte-va zile, s'a întîmplat în Capitală maĭ multe cazurĭ dintre carĭ unele mortale, prezintînd toate simptomele cholerice.

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 17 Iulie (28 Iulie) 1896

5% Renta r. p.	102 1/4	Acţ. B. Agricole	—
5% Renta am.	100 5/8	Dacia-România	—
5% » (92—93)	99 1/2	Naţionala	—
5% » am.	99 1/2	Patria	—
6% Obl. rur.	101 3/8	Construcţii	—
Pensiunĭ	293	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc.	95 1/4	Londra	25.22 1/2 21 3/4
5% » (1890)	96	Paris	100.25.20
5% Fcne. rur.	92 1/4	Viena	211.10 7/8
5% » urb.	88 5/8	Berlin	123.70.60
5% » »	—	Belgia	99.50
5% » » Iaşĭ	82 1/2	Scont B. n.	8
5% Obl. bazalt	—	Avans. » v	64
Banca Naţ.	—	» C. dep.	5 1/2

D. Felix, întrebat dacă într'adevăr avem cholerină în Capitală, tagăduĭeşte, afirmînd însă că există gastro-enterita, boală care de alt-fel, după cum pretinde D-sa, trebuĭe să existe în fie-care an pe timpul căldurilor.

*

Pentru astă-zĭ avem de înregistrat alte două cazurĭ de „gastro-enterită", cum le numeşte D. dr. Felix, ambele urmate de moarte.

In strada Diaconeselor No. 9, o femeĭe, anume Beir, a murit în urma unor crampe teribile însoţite de diarie şi vărsăturĭ.

Alt caz, tot de asemene natură, s'a întîmplat alaltă-erĭ pe strada Panduruluĭ.

Lipsa de apă a început să se simtă de cîte-va zile şi în Capitală.

Ceĭ de la primărie, fie din spirit de economie, de alt-fel cu totul neexplicabilă, fie din alte cauze, opresc de a curge apa pe la robinetele particularilor cu mult înainte de orele obicĭnuite.

Atragem atenţia D-luĭ Bursan, locţiitorul de primar, în privinţa acestuĭ fapt.

In faţa întindereĭ ce aŭ luat în oraşul şi judeţul Iaşĭ, epidemiile de anghină difterică şi febră tifoidă, maĭ mulţĭ cetăţenĭ vor adresa o plîngere ministruluĭ de interne, în privinţa moduluĭ cum serviciul sanitar îşĭ face datoria.

Pe fie-ce zi se semnalează nouĭ cazurĭ şi cu toate acestea habar nu aŭ aceĭ cărora le este încredinţată higiena şi sănătatea publică, nicĭ nu le pasă.

Pe teritoriul uneĭ comunĭ din plasa Cloşanĭ, judeţul Mehedinţĭ, s'a descoperit zilele trecute maĭ multe straturĭ de antracit. După toate probabilităţile aceste straturĭ se crede că seamănă cu cele de la Schela.

Cîte-va probe aŭ fost trimise institutuluĭ chimic din Bucureştĭ, spre a fi analizate.

Tribunalul comercial de Ilfov a stabilit zilele trecute următoarea jurisprudenţă, în materie de faliment: *Concordatul nu este admisibil dacă falitul a maĭ fost o dată în stare de faliment.*

Astă-zĭ începem publicarea părţeĭ a treĭa a romanuluĭ „Prin Crimă", pe care cetitoriĭ îl vor găsi în pagina a patra.

D. C. Motaş a fost confirmat în funcţia de ajutor de primar la Vasluĭ, în locul D-luĭ Gorgos, demisionat.

EXTERNE

Ministerul de războiŭ din Bulgaria a ordonat concentrarea a treĭ-zecĭ şi cincĭ de miĭ de soldaţĭ pentru manevrele ce vor avea loc în luna Septembrie.

Din cauza situaţiuneĭ din ce în ce maĭ grave în Orient, Ţarul a chemat telegrafic pe D. Nelidof, ambasadarul rus la Constantinopole, spre a-ĭ da ordine verbale.

D. Nelidof a şi plecat la Petersburg.

ECOURI

D. Puiu Alexandrescu, şeful poliţieĭ de siguranţă, s'a logodit erĭ, cu D-ra Polixenia Ionescu, din Ploĭeştĭ.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

24

PRIMEJDIE DE MOARTE

XV

Avertismentul

Ştiam sigur că Taras dădea în ascuns compatrioţilor săĭ maĭ mult de cît cheltuĭa el însuşĭ.

Toată noaptea mintea mea se căznea să rezolve enigma inimiculuĭ ascuns; dar în zadar. In sfîrşit renunţaĭ, jurîndu-mĭ că voĭ fi maĭ privighĭetoare, maĭ atentă.

Trebuĭa să-mĭ ţin jurămîntul.

XVI

Lovitura

Dejunam a doua zi cînd auzirăm nişte bătăĭ în uşă carĭ ne eraŭ cunoscute.

— Bună ziua, Domnă Lucas; ce timp frumos, nu-ĭ aşa?

D-l Taras e în atelier?

— Ce să fie de vine la o oră aşa de neobicĭnuită? zise Taras cînd mama Lucas introduse pe noul sosit.

Bine aĭ venit, Georges Gordon!

Fruntea largă a luĭ George era plină de sudoare.

— Ţineam să-ţĭ vorbesc înainte de a pleca, zise el ştergîndu-şĭ sudoarea.

N'am putut găsi o trăsură şi soarele arde teribil.

— Doar n'o fi vr'o cauză neplăcută care te face să întreprinzĭ o asemenea cursă? Nu te-am văzut nicĭ o dată venind la mine înainte de masă. Ce este?

— O afacere serioasă.

— O afacere! Tu, Georges! Imposibil!

— Ba-ĭ foarte posibil.

Iţĭ voĭ istorisi totul în atelier.

— Imediat. Nu poţĭ auzi nicĭ o-dată veştile bune destul de repede.

— Eĭ bine,— scuză domnişoară dacă nu vorbesc franţuzeşte— aĭ găsit vre-unul care să-ţĭ coacă grupul?

— Nu, am fost la Cramp, la Fischler, la Hudson, în zadar. Dimensiunile îĭ speriaŭ. N'aŭ cuptoare convenabile.

— Atuncĭ ţi-l voiŭ coace eŭ!

— Tu!

— Da, tocmaĭ vreaŭ să cumpăr o manufactură pentru a-mĭ plasa fondurile.

— Pentru a mă scoate din încurcătură?

— De loc. E vorba de o deşteptare morală. Nu rîde! Nu-ĭ vorba de glumă; nicĭ o dată în viaţa mea nu m'am simţit maĭ rezolut, maĭ serios!

Ştiĭ că de cît-va timp conştiinţa-mĭ este turburată... Uĭte că rîdeţĭ amindoĭ!

Eŭ m'am convins, că în loc de a-mĭ cheltui averea, ar trebui s'o plasez în vre-o industrie, pentru ca să pot da de lucru claseĭ muncitoare.

Gordon vorbĭa cu cel maĭ mare sînge rece; dar observa că luĭ Taras îĭ era greŭ de a asculta acest discurs, fără ca să-ĭ rîdă în nas.

Acum colonelul Bell— pe care l-am adus ca să-ţĭ vază grupul, vechĭul Bell, zic, doreşte să-şĭ plaseze averea. Răul e că nu cunoaşte nicĭ o afacere. Şi din afecţiune către fică-sa, nu îndrăzneşte de a risca puţinul ce-l posedă.

Ştiaĭ că are o fată?

— Kavanagh mĭ-a spus că e o persoană foarte frumoasă.

— I-am vorbit de D-ra Aura şi mĭ-a spus că doreşte mult s'o vază.

— Fără îndoĭală părea a zice Taras, mereŭ prin semne.

— Ea este tot ce se poate maĭ gentil. Dar asta n'are nimic comun cu afacerea. Important e numaĭ faptul că m'am învoit cu colonelul. A sărit de bucurie cînd mĭ-a auzit propunerea.

Bine înţeles că ĭaŭ asupră-mĭ orĭ-ce rizic.

Taras făcu un semn, par'că ar fi voit să spună că ast-fel de aranjamente sînt foarte obicĭnuite între industrialĭ. Apoĭ îl întrebă cînd ĭ-a venit această ideĭe.

— Chiar în ziua în care imbecilul de H. şi-a călcat cuvîntul.

Aĭ spus atuncĭ că-ţĭ va fi greŭ ca să găseştĭ aĭurea un cuptor potrivit pentru grup.

Printr'o fericită întîmplare mi s'a spus astă-zĭ că Perry, care locuĭeşte în colţul străzeĭ tale, voĭeşte să-şĭ vînză manufactura.

— Această fabrică de oale de bere, întrebă Taras, într'un ton care dovedea că e destul de răŭ dispus.

— Se înţelege că vom construi cuptoare nouĭ şi că vom tocmi ceĭ maĭ bunĭ lucrătorĭ din Londra. N'am vorbit nimănuĭ despre această afacere, temîndu-mă că cine-va ar putea să împĭedice negociările dar aseară afacerea s'a sfîrşit spre satisfacţia noastră şi vom intra îndată în posesia manufactureĭ.

Toate vor fi gata pentru coacerea grupuluĭ, cînd îl veĭ fi sfîrşit. Vreaĭ să-mĭ daĭ poate cîte-va sfaturĭ?

— Un cuptor convenabil şi bunĭ lucrătorĭ, maĭ mult nu cer.

— Le veĭ avea. Cu parale găseştĭ totul şi sînt fericit că pot să-mĭ întrebuinţez aşa de bine baniĭ. Cunoştĭ simpatiile mele pentru ideile D-tale.

Aceasta ajunge pentru ca să-ţĭ pun la dispoziţie toată averea mea. Dar gîndeşte-te de unde o începem, ce reclamă pentru noua noastră casă!

Taras strînse tăcînd mîna prietenuluĭ săŭ.

Sîmbăta următoare, Taras avu în atelier o lungă conferenţă cu doĭ lucrătorĭ dintre ceĭ maĭ abilĭ. Hotărîseră ca operaţia să înceapă Lunĭ.

Taras mĭ-a spus, aceasta cînd intraĭ în atelier.

Stătea în faţa opereĭ sale, cu braţele încrucişate.

După ce ne privise cît-va timp, el îmĭ zise cu o energie care îmĭ făcu o impresie adîncă.

— E cea maĭ frumoasă lucrare pe care am făcut o vre-o dată. Aura? sînt mulţumit.

Şi eŭ eram fericită, nu de lucrare, ci de omul care a executat'o.

Imĭ trecuĭ mîna pe sub braţul luĭ şi mă strînseĭ de dînsul.

— E drept, că acesta e capul de operă al vieţeĭ sale mă gîndiĭ şi în acelaş timp mă muncea gîndul teribil, că această lucrare ar putea să-l coste viaţa.

Ne duserăm la Kew, în Duminica aceea şi întîrziarăm sub arboriĭ grădineĭ.

Amîndoĭ maĭ tăcuţĭ de cît altă dată, ne gîndeam la grupă şi la delicata operaţiune de a doua zi.

Lunĭ mă sculaĭ de dimineaţă.

Ajungînd la atelier văzuĭ pe Taras în picioare, în prag, cu capul plecat, privea fix la ceva din interiorul cămereĭ.

Auzind zgomotul paşilor meĭ se întoarse, ridicînd fruntea.

Faţa luĭ exprima o ast-fel de mîhnire, privirea luĭ era aşa de vagă în cît mă întrebam dacă mă vede.

— Taras, strigaĭ, oprindu-mă jos în capul scărilor, uimită şi îngrozită.

Fără să zică nicĭ o vorbă, îmĭ făcu semn să mă urc.

Cînd ajunseĭ lîngă dînsul îmĭ arătă cu degetul un obĭect.

Un ţipăt de spaimă se înăbuşi în gîtlejul meŭ.

Opera luĭ, frumoasa grupă care îl cosrase lunĭ întregĭ de muncă răbdătoare şi gîndirĭ necontenite, nu maĭ era de cît o masă de lut inform, zdrobită pe duşumea.

Numaĭ armatura rămăsese în picioare, scheletul caraghios al acelor figurĭ care erĭ încă parecă trăiaŭ.

Un moment, văzîndu-ĭ opera pe jos şi stricată, crezusem că el însuşĭ o trîntise într'un acces de furie.

— Era prea moale? întrebaĭ eŭ.

Clătină din cap.

(Va urma)

Din R.-Sărat

(Corespondenţă particulară a „Adevĕruluĭ")

Un sub-prefect model. — Hoţiile Lupeştilor. — Zilele de prestaţie.

Un sub-prefect model

Intrebăm pe D. prefect Tătăranu, dacă are cunoştinţă de modul cum sub-prefectul Lascăr Cernat îşĭ administrează plasa sa? Omul acesta e un model în funcţiune. Se cunoaşte că trăieşte în compania hirghiligiilor, carĭ poartă numele dè.... Lupeştiĭ.

Hrăpitorĭ şi nesăţioşĭ în exploatarea ţăranuluĭ, trîntoriĭ aceştia îmbogăţiţĭ pe spinarea nenorociţilor de ţăranĭ, cărora le-a stors şi ultima picătură de viaţă, aveaŭ nevoie de un sub-prefect căruia să-ĭ poţĭ bate cu piciorul ca orĭ-căruĭ argat din curte şi care să-ĭ poată ajuta orĭ cînd cu biciul şi jandarmul în exploatarea vieţeĭ şi braţelor ţărăneştĭ.

Şi aŭ adus pe acest Lascar Cernat, D-zeŭ ştie de unde, ca sub-prefect în acest judeţ, şi cu ajutorul luĭ, taie şi spînzură pe moşiile lor, fără frică de administraţie, fără milă de ceĭ ce sufăr.

Hoţiile Lupeştilor

Sînt multe şi nenumărate hoţiile acestor exploatatorĭ.

Acum de curînd, prin ajutorul sub-prefectuluĭ Cernat, eĭ aŭ cotropit o jumătate din heleşteul D-luĭ deputat Datculescu.

Aceasta nu ne interesează atîta pe noĭ, de oare-ce D. Datculescu va şti, nu ne îndoim, să-şĭ reia proprietatea înapoĭ.

Ceea ce ne revoltă, e că această cotropire prin batere de parĭ şi facere de gard prin mijlocul laculuĭ s'a făcut cu ajutorul ţăranilor, întrebuinţîndu-ĭ la muncă pentru zile de prestaţie.

Zilele de prestaţie

D. sub-prefect Cernat a dat poruncă oamenilor săĭ să scoată cu forţa pe ţăraniĭ carĭ aveaŭ zile de făcut şi să lucreze la cotropirea aceleĭ părţĭ din heleşteŭ.

Oameniĭ aŭ întrebuinţat deci munca lor la afacerile particulare ale acestor proprietarĭ, în loc de-a o întrebuinţa în folosul Statuluĭ.

Ştie aceasta D. Tătăranu? D-sa să nu se uite că datoreşte prefectura acestor oamenĭ, şi să ceară pedepsirea sub-prefectuluĭ Cernat, pentru călcarea legeĭ şi abuz de putere.

Şnit.

Revoluţia macedoneană

ATENA, 21 Iulie.— Ziarul *Proia* dezminte mişcarea macedoneană şi daclară că numaĭ o bandă de 90 oamenĭ a pătruns în Macedonia.

DOSARUL ZILEI

Descoperire interesantă.—Cu ocazia unor săpăturĭ făcute în comuna Ceplenița, judeţul Iaşĭ, un muncitor a găsit un vas mic de bronz, lucrat în mod artistic.

Obiectul găsit v'a fi trimis la muzeul din Iaşĭ.

Case omeneştĭ.—Intr'o pivniţă a caseĭ cu No. 149, din calea Văcăreştĭ, s'a găsit maĭ multe oseminte omeneştĭ.

Parchetul a fost sesizat despre această descoperire.

Pungăşie. — Un anume Vasile Ionescu a fost arestat de către poliţia de siguranţă, fiind prins pe cînd se îndeletnicea cu o pungăşie din cele maĭ îndrăzneţe. Numitul, dîndu-se drept comisar comunal, se duse la D. Răducanu, din strada Morfeŭ No. 12, şi îl somă ca să plătească primărieĭ taxa de 295 leĭ, pentru a-l maĭ tolera încă şase lunĭ ca să nu dărîme casele trecute printre cele aflate în stare de ruină.

Bietul om se execută numaĭ de cît şi de o cam dată dădu pretinsuluĭ agent suma de 92 leĭ, rugîndu-se ca pentru rest să fie îngăduit două zile. In schimb, pungaşul dresează un proces verbal, prin care certifică primirea sumeĭ sus menţionată, pe care apoĭ îl prezintă şi D-luĭ Răducanu spre a-l iscăli.

Pînă la împlinirea termenuluĭ de plata restuluĭ, faptul fiind descoperit de către agenţiĭ poliţieĭ, aceştia se duc la D. Răducanu şi îndată ce Ionescu se prezintă să-şĭ ia restul, îl şi arestează.

Astă-zĭ va fi înaintat parchetuluĭ.

Cap de om. — O femeie anume Niculina Bunea, din strada Traian No. 22, a găsit erĭ pe strada Trinităţeĭ, în dreptul N-ruluĭ 67, un sac, în care se afla un cap de om. Parchetul fiind avizat, a început imediat cercetările de trebuinţă.

Profanare.— Un oare-care Radu Holban, din comuna Cîmpurile, judeţul Putna, a fost arestat şi dat judecăţeĭ pentru profanare de mormînt.

Numitul a săvîrşit această nelegiuire numaĭ pentru a lua hainele mortuluĭ.

Un furt îndrăzneţ. – Ghiţă Petrescu, comerciant de băuturĭ spirtoase şi debitant de tutun din calea Văcăreştĭ, a fost Sîmbătă noaptea victima unuĭ furt îndrăzneţ. Sîmbătă pe la miezul nopţeĭ, un individ necunoscut s'a introdus pe din dos în prăvălie şi a furat tutun şi timbre în valoare de leĭ 600.

Pînă azĭ poliţia încă n'a putut prinde pe îndrăzneţul hoţ.

Incercare de furt.—D-na Mingopol, din strada Principatelor-Unite, No. 29, a reclamat poliţieĭ că, în lipsa sa de acasă, fiul săŭ, în etate de 20 anĭ, a cercat să-ĭ strice casa de fier, unde avea maĭ mulţĭ banĭ.

Tînărul Mingopol a şi fost arestat, d'impreună cu alţĭ treĭ mecanicĭ, carĭ îl ajutaseră la operaţie.

Cadavru.—In dreptul uzineĭ electrice, aproape de Cotrocenĭ, pe malul drept al Dîmboviţeĭ, s'a găsit azĭ dimineaţă cadavrul unuĭ om, a căruia identitate nu s'a putut încă stabili.

Cadavrul a fost dus la morgă.

Furt de bijuterii.— D-na Alexandrina Thea, artistă, domiciliată la hotel de France, în camera No. 21, a reclamat astă-zĭ poliţieĭ că aseară i s'aŭ furat din casă maĭ multe bijuteriĭ în valoare de 2000 leĭ.

Autorul furtuluĭ se bănueşte a fi o cunoştinţă chiar a numiteĭ D-ne.

Tîrgul cerealelor

Brăila, 19 Iulie, 1896

Grîŭ v.	cant.	4800	gr.	58	pr.	7.72½
„ noŭ	„	10000	„	59½, 51¼	„	8—8.90
Porumb	„	17100	„	% k.—60	„	5.05-7.60
Grîŭ	„	6500	„	% k.—60	„	8.25-9.70
Cinqunt	„	15 v.	„	% k.	„	8.25

Cereale aflate în depozit:

Pe apă: Grîŭ 8000, porumb 61100.

Pe uscat: Grîŭ 36000, porumb 148000, secară 1560, orz 7000.

Marmorosch Blank & Comp.

ABONAMENTE de VARĂ

In ţară:

O lună, 3 leĭ; 15 zile, leĭ 1,50.

In străinătate:

O lună, 5 leĭ; 15 zile, leĭ 2,50

EDITIA III

Ultime Informaţiunĭ

INTERIOARE

Epoca *de astă-zĭ se declară autorizată a da cea maĭ formală dezminţire acuzaţiuneĭ ce se aduce de reptila* Gazeta *colectivistă generaluluĭ Lahovary cum că, în chestia greveĭ ofiţerilor de cavalerie, ar fi plătit ziaruluĭ* Adevĕrul *una mie leĭ ca să combată această grevă.*

Mărturisesc că şi eŭ multă vreme am bănuit pe conservatorĭ, — şi am avut motive de a-ĭ bănui şi pe dînşiĭ— că aŭ încercat să întinză o cursă infamă Adevĕruluĭ.

Afirmările însă şi insinuările pline de rĕutate şi de rea-credinţă ale Gazeteĭ *murdaro-colectiviste aŭ distrus această bănuială, şi mĕ fac a crede că* numaĭ colectiviştiĭ s'aŭ făcut urzitoriĭ acesteĭ infamiĭ.

A. V. B.

D-niĭ Cantacuzino şi Stoicescu s'aŭ reîntors aseară în Capitală, venind de la Sinaia. D. Stoicescu, însă, luîndu-şĭ maĭ multe acte şi decrete de numirĭ de la ministerul justiţieĭ, a plecat din noŭ astă-zĭ la Sinaia.

In consiliul de miniştri ce se va ţine azĭ la ministerul de interne se va hotărî şi în privinţa schimbărilor de prefecţĭ ce trebuie să se facă.

Printre ceĭ d'întîĭ cărora li se vor cere demisiile, vor fi prefecţiĭ de Vîlcea, Crăsnaru, şi prefectul de Teleorman.

Brutariĭ din Giurgiu, neobţinînd autorizaţia primărieĭ de a ridica preţul pîineĭ, s'aŭ pus în grevă.

Primăria locală a luat măsurile necesare pentru a nu lăsa oraşul să sufere.

In sfîrşit, prefectul Toneanu a trebuit să-şĭ dea demisia.

Indată ce a venit D. Sturdza, chestiunea prefectureĭ de Tulcea s'a şi pus în discuţie şi s'a hotărît sacrificarea D-luĭ Toneanu.

D. Toneanu, care se afla Dumineca la Sinaia, şi-a dat demisia, care a şi fost primită.

Planul pentru decorarea Capitaleĭ cu ocaziunea viziteĭ împăratuluĭ Franz-Iosef e terminat.

El va fi supus aprobăreĭ consiliuluĭ de miniştri.

Astă-zĭ, miniştriĭ se vor întruni în consiliŭ la ministerul de interne.

Intre alte chestiunĭ carĭ sînt la ordinea zileĭ, se va hotărî şi numirea nouluĭ prefect de Tulcea.

Fie care ministru şi oculist de frunte îşĭ are protegiatul săŭ.

D. Paul Stătescu, prefectul poliţieĭ Capitaleĭ, pune marĭ inzistenţe pe lîngă D-niĭ Sturdza şi Stolojan, ca să numească prefect pe D. Th. Vasiliu, actual inspector poliţienesc.

Erĭ s'a dat la Castelul Peleş, un prînz de gală, la care aŭ luat parte toţĭ miniştriĭ ţăreĭ şi miniştriĭ străinĭ.

Din iniţiativa Camereĭ de comerţ din Focşanĭ, astă-zĭ se vor întruni în acel oraş maĭ mulţĭ podgorenĭ din judeţul Putna, precum şi din judeţele învecinate, cu scopul a pune baza uneĭ *Asociaţiunĭ podgorene.*

Scopul acesteĭ asociaţiĭ este ca podgoreniĭ să se ajute reciproc şi să lucreze în comun acord, pentru a da o dezvoltare maĭ mare cultureĭ viilor şi a face ca vinul să fie maĭ bine căutat peste frontieră.

D-niĭ generalĭ, doctorĭ Theodori şi Fotino, inspectorĭ generalĭ sanitarĭ, aŭ obţinut fie-care cîte un concediŭ de 40 zile.

Nişte făcătorĭ de rele, introducîndu-se alaltă-erĭ într'o cameră a D-luĭ colonel Candiano, ĭ-aŭ furat vr'o 2000 leĭ.

Consiliul de războiŭ de pe lîngă corpul al II-lea de armată şi apoĭ tribunalul corecţional aŭ judecat alaltă-erĭ un proces pe cît de ciudat, pe atîta şi de nostim.

D. Nicu Dănescu, soldat cu schimbul la Călăraşĭ, de loc din Fierbinţĭ, a fost dat judecăţeĭ pentru că în zilele de 1 spre 2 Ianuarie şi 6 spre 7 aceeaş lună, anul curent, cu ocazia unor serate familiare, vroind să facă pe mucalitul, a dat la maĭ multe persoane, în prăjiturĭ, morfină acetică cu zahăr, în scopul de a le adormi.

Şi s'a întîmplat însă cu totul alt fel, căcĭ toate persoanele păcălite, în loc să adoarmă, aŭ fost coprinse de dureri de stomach şi diaree,

Faptul aflîndu-se, nostimul cavaler din Fierbinţĭ a fost dat pe mîna justiţieĭ.

De oare-ce la prima dată se întîmplase să fie în serviciul militar cu schimbul, numitul s'a făcut pasibil de judecata consiliuluĭ de războiŭ, care l-a şi condamnat la o lună închisoare.

A doua oară, însă, cînd a căutat să-şĭ păcălească musafiriĭ, fiind civil, s'a făcut pasibil de judecata tribunaluluĭ corecţional, care şi acesta l-a condamnat tot la o lună închisoare.

Pentru aceste glume de prost gust, decĭ, onorabilul cavaler va sta o lună la închisoarea militară, iar alta la penitenciarul Văcăreştĭ.

Procesul intentat de D. Peţieţeanu-Buzău, membrilor nouluĭ comitet al Ligeĭ, pentru evacuarea localuluĭ din str. Nouă, a venit astă-zĭ înaintea judecătorieĭ de pace din coloarea de roşiŭ.

In Tecucĭ se vorbeşte cu multă siguranţă de oare-carĭ pungăşiĭ săvîrşite de prefectul Al. Pătărlăgeanu cu privire la licitaţia ce s'a ţinut pentru furnizarea lemnelor necesare localuluĭ prefectureĭ şi care furnizare s'a acordat D-luĭ Taidelof, un protejat al prefectuluĭ.

Răpirea de la şosea

Eroina

Numerosul public, care se afla aseară la şosea, a fost impresionat de un fapt dintre cele maĭ romantice.

Eroina este D-ra Emilia I..... cu o figură foarte atrăgătoare şi în etate de 16 anĭ.

Aseară a venit la şosea să se plimbe, fiind însoţită de maĭ multe rude, precum şi de o prietenă a sa, anume D-ra Roza F.... din strada Foişor.

Logodnicul

D-ra Emilia este logodită de puţin timp cu D. B.... inginer la serviciul dockurilor din Galaţĭ.

De şi acest act l-a făcut cu voia eĭ, D-ra Emilia însă, înzestrată cu o imaginaţie aprinsă şi cu o inimă schimbătoare, în loc să-şĭ concentreze toată dragostea numaĭ pentru viitorul săŭ soţ, o maĭ împărţea şi altuia.

Tînărul favorizat care se numeşte Jean F... de şi ştia că frumoasa D-ră e logodită, nu se descurajă; şi arătîndu-ĭ dovezĭ de iubire, îĭ jurase că numaĭ moartea îl va putea despărţi de dînsa.

Pregătirile

E curioasă împrejurarea că aseară, D-ra Emilia F.... era însoţită şi de logodnicul săŭ. Acesta însă, nu bănuia absolut nimic, de oare-ce fidanţata sa nicĭ o dată nu ĭ-a dat prilejul ca să-l facă să creadă că nu-l maĭ iubeşte.

Toţĭ eraŭ veselĭ şi nimenĭ nu putea să prevadă ceea ce avea să se întîmple peste cîte-va momente.

Pe cînd cu toţiĭ stăteaŭ în jurul uneĭ mese la bufet, tînărul F... era cu trăsura dincolo de rondul al II-lea, aşteptînd cu impacienţă momentul cînd trebuia să sosească iubita sa.

Fuga

Pe cît de uşor treceaŭ, poate, momentele pentru ceĭ-l'alţĭ, pe atît de greŭ însă treceaŭ pentru *el* şi *ea.*

In fine, cînd momentul decisiv se apropie, D-ra Emilia, sub un pretext care nu dădea nimic de bănuit, părăsi masa, d'impreună cu D-ra Roza F... sora tînăruluĭ aventurier.

După cîte-va minute, ambele se aflară la locul dorit. Fără întîrziere, D-ra Emilia se şi urcă într'o trăsură cu patru caĭ, ale căreia urme îndată se pierdură în întunerecul nopţeĭ.

D-ra Roza luă altă trăsură şi se duse direct acasă.

Spaima

După un interval oare-care, ceĭ carĭ rămăseseră la masă, văzînd că fetele nu se maĭ reîntorc, şi neştiind ce s'a întîmplat, dădură alarma.

După oare-carĭ cercetărĭ, un bătrîn care se întîmplase să stea culcat în apropiere de locul de unde plecase trăsura, putu da oare-carĭ lămurirĭ, din care reeşia că fetele aŭ dispărut.

Bănuielile

In ceea ce priveşte pe D-ra Emilia, se bănuia la început că a fost răpită de către un locotenent de geniu, despre care se ştia că o curtează. Bănuielile eraŭ aproape temeinice, maĭ ales că ofiţerul în chestiune îĭ făcuse o scrisoare D-reĭ prin care spunea că într'o zi o va fura.

O versiune

Işĭ poate imagina orĭ-cine situaţia în care se afla aseară D. B... logodnicul D-reĭ fugare.

Versiunea ce circulă în privinţa dispariţieĭ D-reĭ Emilia, este că a fost trasă în cursă de către sora tînăruluĭ Jean. După cît am aflat astă zĭ, tineriĭ sînt la Jilava, proprietate a părinţilor tînăruluĭ Jean. F...

U.

EXTERNE

Din Sofia ni se telegrafiază că alaltă-erĭ noaptea, maĭ mulţĭ indivizĭ aŭ aruncat în aer cu dinamită mormîntul luĭ Stambulof.

S'aŭ găsit cincĭ bombe carĭ nu făcuseră încă explozie şi carĭ eraŭ menite a arunca în aer cosciugul împrăştiind astfel peste cîmpurĭ rămăşiţele mortuare ale luĭ Stambulof.

Monumentul şi crucea de pe mormînt aŭ fost cu totul sfărîmate.

Atentatoriĭ se crede că sînt cîţĭ-va agenţĭ de poliţie şi douĭ spionĭ de la palatul din Sofia.

Guvernul german a intervenit din noŭ pe lîngă marile puterĭ europene spre a face împreună o demonstraţie a flotelor în apele Creteĭ, ceea-ce ar linişti spiritele în Grecia.

Guvernul englez pare a nu fi dispus a se uni cu cele'l'alte marĭ puterĭ europene în demersurile întreprinse contra Grecieĭ, ceea ce face a se bănui ca Englitera are intenţiunĭ ascunse în chestiunea Creteĭ.

Societatea de navigaţiune rusă, care este subvenţionată de stat, pentru ca în caz de rezbel să pună la dispoziţiunea armateĭ vapoarele eĭ, a primit ordin din Petersburg ca să fie gata pentru orĭ-ce eventualitate şi să angajeze imediat maĭ multe miĭ de marinarĭ voluntarĭ.

ECOURI

Examenul de bacalaureat s'a terminat.

Din ultima serie, aŭ reuşit numaĭ 20 din 35; între ceĭ reuşiţĭ s'a distins tînărul Titus N. Constantinescu, fiul D-luĭ N. I. Constantinescu, din Buzăŭ.

Funcţionariĭ comerciali din Ploieştĭ, întrunindu-se Joĭ, 18 Iulie, în salonul Kissling, aŭ pus bazele uneĭ societăţĭ cu scop de a se lupta cu energie pentru obţinerea repaozuluĭ duminecal, alegînd tot odată un comitet de opt persoane compus din D-niĭ: Nathan M. Weiss, Iorgu N. Niculescu, I. Weisler, Petru Marinescu, I. Stefănescu, A. Şapira, S. Untermann, S. Finchelstein.

A doua întrunire va avea loc Marţĭ, 23 Iulie.

La Sala de Depeşĭ a Adevĕruluĭ aŭ sosit următoarele romane nouĭ:

Gyp: Ohé! Les dirigeants! images coloriées du Petit Bob. Leĭ 3.50.

Charles Epheyre: La douleur des autres. Leĭ 3.50.

Emile Richebourg: La jolie dentelière. Leĭ 3.50.

Paul Bourget: Une idylle tragique. Leĭ 3.50.

Henri Rochefort: Les aventures de ma vie. 4 vol. Leĭ 14.

André Theuriet: Coeurs meurtris. Leĭ 3.50.

Dubut de Laforest: Angela Bouchaud, demoisele de magasin. Leĭ 3.50.

Catulle Mendès: L'homme orchestre. Leĭ 3.50.

Gervais Courteilemont: Mon voyage à la Mecque. Leĭ 4.

Bibl. Lotus Bleu:

E. et I. Goncourt: Première amoureuse. Leĭ 1.

Ch. Nodier: Thérèse Aubert. Leĭ 1.

Jean Lorrain: Une femme par jour. Leĭ 1.

I. H. Rosny: Elem d'Asie. Leĭ 1.

Chateaubriand: Le dernier Abencerage. Leĭ 1.

Orĭ-ce comandă de cărţĭ ce nu s'ar găsi în Sala noastră de Depeşĭ, se aduce din Paris, în cel maĭ scurt timp şi cu preţul original, fără vre-un adaus.

SPECTACOLE

CASINO-PARISIAN, Str. Academieĭ. — Sîmbătă, 27 Iulie, 1896, reprezentaţiune extra-ordinară, dată în beneficiul D-neĭ Maria Moru. Se vor reprezinta următoarele piese: „Două fete şi-un flăcăŭ", operetă comică în două acte.

Spectacolul se va începe cu „Uite popa! nu e popa", comedie într'un act de D-nul D. R. Rosetti.

FOIȚA ZIARULUI «ADEVĔRUL»

95

PRIN CRIMA

PARTEA A TREIA

FRATE ȘI SORĂ

I

Salomé

Rușii sînt așteptați la Toulon.

Dintr'un capăt la cel-l'alt al țăreĭ patria se mișcă, vibrează și tremură.

Și toată lumea surîde la sosirea celor pe carĭ ni-ĭ trimete *bunul gigante*, colosul Nordului, amicul nostru țarul Alexandru III.

După ce vor debarca în primul nostru port de mare, ofițeriĭ rușĭ vor străbate Franța și vor veni la Paris ca să se arate, să ne stringă mîinile...

Noutatea oficială a fost dată.

De aceea toată lumea se agită, fie-care combină, se mișcă.

Femeile sînt maĭ înfocate.

La serbările ce se vor da vor să fie cele dintîĭ.

Și în scopul acesta se scoală cu noaptea în cap și asediază marile case de croitorie.

Printre aceste case de mîna întîĭ, este una fondată abia de vr-o cîți-va anĭ și pe care un noroc de necrezut o pusese numaĭ decît în fruntea tuturor celor-l'alte.

Pe la mijlocul strădeĭ Opereĭ se văd în adevăr pe un balcon imens situat la rîndul întîĭ, aceste șase litere în caractere gigantice aurite : *Salomé.*

Acelaș nume e repetat la toate etagele, pînă sus.

Cine-ĭ această Salomé ?

De unde vine ?

Intr'o zi, sînt de atuncĭ vr'o cincĭ-sprezece anĭ, adică treĭ anĭ, după ultimele evenimente ce am povestit, o fată tînăra intră ca lucrătoare la Walck, marele croitor din strada Regală.

Era de o îndemînare extremă și de o frumusețe îngerească.

Trebuĭa să maĭ fi lucrat și prin alte case.

In curînd deveni preferata celor maĭ bogate cliente, adică acelea pe carĭ le mulțumeștĭ maĭ anevoĭe.

Avea maĭ ales un tact deosebit, atît ca să se facă plăcută acelor femeĭ capricioase și iritabile cum și pentru a sfătui pe fie-care în privința toaletelor ce o prindeaŭ maĭ bine.

Puțin cîte puțin, se făcuse importantă în casa aceea.

Walck cucerit de inteligența, priceperea eĭ în afacerĭ și de perfecta eĭ distincțiune, iĭ făcuse la dînsul o situație magnifică.

Intr'o zi, fata aceasta, căreia-ĭ zicea Salomé și care, nu se știa dacă maĭ are și alt nume, avu un triumf cu totul rar.

Cea maĭ înaltă damă din lume, suverana cea maĭ puternică și în acelaș timp cea maĭ elegantă din Europa, care venise înadins la Paris incognito ca să încerce toaletele pe carĭ le facea de maĭ mult timp Walck, a fost sedusă de farmecul nemărginit ce emana din Salomé.

Ea iĭ propuse s'o ĭa cu dînsa în țara sa și să o facă prima eĭ cameriera, ceea ce echivla cu o avere întreagă.

Fata, foarte măgulită, căcĭ suverana era adorabilă, refuză totușĭ.

Era, cam mîndră, ceea ce nu iĭ strica de loc dar aceasta o împedica să primească aservirea ce i se propunea orĭ cît de aurită ar fi fost.

— Am pe mama cu mine, zise.

— O veĭ lua cu d-ta, răspunse Majestatea.

Salomé pregetă și, după un moment, zise:

— Maĭ avem și o rudă, o fetiță pe care o creștem.

— Imĭ plac foarte mult copiiĭ, și în loc de o mamă potejata d-voastră va avea două.

Dar nimic nu părea că poate să decidă pe Salomé.

După cîțĭ va anĭ, cînd cunoscu admirabil de bine mișcarea întregeĭ afacerĭ. cînd deveni vrednică de a supraveghia și dirija un atelier, declară luĭ Walck că-l lasă, dorind să se stabilească pe seama sa.

Aceasta fu o lovitură crudă pentru marele croitor care, cu toată averea luĭ colosală, avea un amor propriŭ extraordinar față de clientela sa. Salomé stătuse vr'o șease anĭ la dînsul.

Atuncia se stabili în chip somptuos în strada Opereĭ și se putu vedea în curînd pe lîngă dînsa o femeĭe în vîrstă, semănîndu-ĭ enorm, blondă ca și dînsa, cu aceĭașĭ ochĭ de safir închis, aceĭaș distincțiune suverană și pe care toțĭ o numeaŭ d-ra Caterina, iar Salomé iĭ zicea *mamă.*

O fetiță de vr'o opt anĭ, d-ra Norette, care de ordinar le numea nașă, dar care le dădea maĭ adesea la amîndouă o altă numire mult maĭ dulce, orĭ de cîte orĭ se înșela, complecta familia.

Această Norette nu semăna nicĭ cu Salomé nicĭ cu maică-sa.

Era bună, cu niște ochĭ admirabilĭ ca de catifea neagră, un profil de finețĭă extraordinară în care se gîcea cel maĭ curat chip de mează-zi ; și maĭ ales prin curba elegantă a nasuluĭ, regăseaĭ întrînsa specimenul în viață și bizar a celor maĭ frumoase arabe din deșerturĭ.

Fizionomia eĭ era picantă, și mîndră în acelaș timp.

Buzele sale de un desen perfect, aveaŭ maĭ în tot d'auna un zîmbet enigmatic care descoperea niște dințĭ de o albeață strașnică

Nimic nu putea fi maĭ amabil, maĭ vesel și maĭ inteligent ca Norette.

Mergea la școală și fiind-că d-ra Caterina și Salomé ocupate cu administrarea caseĭ, nu puteaŭ nicĭ una s'o însoțească, un om, pe jumătate valet, pe jumătate băiat de biroŭ, urma pe fetiță pretutindenĭ, și n'o părăsia nicĭ odată

Se numea Bastien, era cam în vîrstă și o adora.

Dar o adora cu mult maĭ presus de cît pe copiĭ și femea sa, deși era un soț model și un părinte de familie cum nu prea sînt mulțĭ.

Femeia sa care locuia într'un sat pe lîngă Rambouillet, o alăptase și o crescuse ; și din ziua cînd Salomé, o luase la dînsa, se ocupase de ea Bartien și pentru acesta nu maĭ exista nimic afară de copiliță.

Ea din parte-ĭ iĭ zicea, dădacă saŭ *nounou*,dar nicĭ odată Bastien.

Il punea să facă tot ce voia dînsa și cînd Salomé se mînia fiind-că îl vedea prea slab față de copilă, iĭ zicea :

— Bastien, o stricĭ strașnic pe Norette și o facĭ absolut insuportabilă.

Dînsul răspundea furios :

— Dacă se maĭ poate ! Maĭ întîĭ n'o stric. Și chiar dacă ar voi cine-va să facă acest lucru ar fi peste putință.

Copila noastră-ĭ un diamant căcĭ nu vrea nicĭ odată de cît ceea ce este drept, cinstit și curat ca și dînsa.

Salomé nu stăruia mult nicĭ odată, căcĭ părerea luĭ Bastien era înpărtășită atît de dînsa cît și de mama sa, d-ra Caterina.

Acuma Norette se făcuse mare, era de șapte-spre-zece anĭ.

Nu maĭ mergea la cursurĭ unde învățase tot ce se poate învăța; dar devenise o artistă incomporabilă, avînd pasiunea pictureĭ și-șĭ petrecea zile întregĭ fie la Bibliotecă reconstituind costumele din vremurile trecute, pentru mama eĭ, fie la Louvre unde copia admirabilele portrete lăsate de maeștriĭ pasteliștĭ aĭ seculuĭ din urmă.

Și Bastien neschimbînd de cît meșteșugul, o întovărășea mereŭ.

Dar în loc să adoarmă în vestibulul care preceda sala de studiĭ, dormea într'un colț al galerieĭ saŭ pe băncile vreuneĭ marĭ bibliotecĭ.

(Va urma)

Proprietar, CONST. MILLE

Tipografia ziaruluĭ „Adevĕrul" Pasagiul Bănceĭ Naționale